

2021/2178(INI)

6.4.2022

VÉLEMÉNY

a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság részéről

a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság részére

az EU és Afrika közötti kereskedelmi kapcsolatok jövőjéről
(2021/2178(INI))

A vélemény előadója: Luke Ming Flanagan

PA_NonLeg

JAVASLATOK

A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság felkéri a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele az alábbi módosításokat:

1. hangsúlyozza, hogy Afrika a jelenben és a jövőben is az EU egyik kulcsfontosságú partnere, különösen, ha a fenntartható mezőgazdasággal és az élelmezésbiztonsággal kapcsolatos közös kihívások kezeléséről van szó; rámutat, hogy az EU a „termelőtől a fogyasztóig” stratégia célkitűzéseivel és a fenntartható fejlesztési célokkal összhangban kötelezettséget vállalt a fenntartható agrár-élelmiszeripari rendszerekre való globális átállás támogatására és előmozdítására, és a fenntartható élelmiszerrendszerekkel kapcsolatos szövetségek kialakítására törekszik valamennyi partnerével;
2. egyetért „Az Afrikával kapcsolatos átfogó stratégia felé” című közös közlemény felfogásával, amely szerint az EU-nak és Afrikának a biztonságos és fenntartható agrár-élelmiszeripari rendszerek fellendítése révén kell kezelnie a táplálkozással és az élelmezésbiztonsággal kapcsolatos kihívásokat, fokozva az éhezés 2030-ig történő felszámolására, az élelmezésbiztonság megteremtésére, a táplálkozás javítására és a fenntartható mezőgazdaság előmozdítására irányuló fenntartható fejlesztési célok elérése érdekében tett erőfeszítéseket, ezek tekintetében ugyanis az elmúlt években az előrehaladás üteme lassult; egyetért a stratégiával abban is, hogy az EU–Afrika mezőgazdasági partnerség támogatná a klímaváltozás következményeinek enyhítését célzó közös fellépést, fokozná a helyi terméshozamot és kezelné a környezettel és a biológiai sokféleséggel kapcsolatos aggasztó kérdéseket is, többek között egészségügyi és növény-egészségügyi normák meghatározása és a természeti erőforrások védelme révén;
3. súlyos aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az Ukrajna elleni orosz invázió hatást gyakorol az afrikai országok bizonyos mezőgazdasági élelmiszertermékekkel, főként gabonafélékkel való ellátására, közülük ugyanis sok jelentős mértékben függ e behozataltól (amelynek aránya például az észak-afrikai országokban a gabonaellátás akár 50%-át is elérheti); figyelmeztet arra, hogy a háború által okozott élelmiszerár-emelkedés rendkívül negatív hatást gyakorolhat azon kevésbé fejlett országokra (köztük a fejlődő és a legkevésbé fejlett partnerországokra is), amelyek lakosságát már az új válság előtt állandósult alultápláltság sújtotta; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy továbbra is fokozzák az ezen országoknak nyújtott támogatást annak érdekében, hogy e kiszolgáltatott régiók ne kerüljenek még szűkösebb helyzetbe, és a Bizottság humanitárius és fejlesztési politika közötti kapcsolaton alapuló megközelítése révén kiépüljön élelmiszer-ellátási láncok közép- és hosszú távú rezilienciája; hangsúlyozza továbbá, hogy a fegyveres konfliktus fennakadásokat okoz bizonyos termékek, például a citrusfélék, a kávé és a tea Oroszországba irányuló afrikai exportjában; felhívja a Bizottságot, hogy szorosan kísérje figyelemmel a háború hatásának alakulását és különösen az afrikai kontinens legszegényebb országainak élelmiszer-ellátását, a leginkább rászoruló lakosságcsoportok élelmiszer-egyensúlyának védelmét tartva szem előtt;

4. emlékeztet arra, hogy az afrikai országok az uniós kivitel fontos célpiacai, és az EU továbbra is az Afrikából származó mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek legnagyobb piaca: 2020-ban az Afrikába irányuló uniós agrár-élelmiszeripari kivitel értéke 17,6 milliárd EUR-t, az Afrikából származó behozatalé pedig 16,5 milliárd EUR-t ért el;
5. rámutat, hogy a legtöbb afrikai ország, különösen az általános vámkedvezményrendszer keretében kedvezményezett („fegyver kivételével mindent”) legkevésbé fejlett országok (LDC-országok) és a gazdasági partnerségi megállapodások afrikai aláírói számára biztosított a vám- és kvótamentes hozzáférés az uniós piacokhoz; felhívja ezzel összefüggésben a figyelmet arra, hogy el kell háritani a tisztességtelen vagy nem versenyképes gyakorlatokat, különösen azokat, amelyek agrár-élelmiszeripari termékek behozatalával kapcsolatosak;
6. hangsúlyozza, hogy technikai támogatást és képzést kell nyújtani annak biztosítása érdekében, hogy az afrikai szereplők lehetőséget és know-how-t kapjanak az uniós normáknak való megfelelésre; felhívja e tekintetben a Bizottságot, hogy biztosítson méltányos körülményeket az afrikai államok számára ahhoz, hogy eleget tehessenek a szükséges környezetvédelmi, munkaügyi és éghajlati előírásoknak, és megfeleljenek a magas szintű biztonsági és minőségi normák fenntartására vonatkozó kötelezettségvállalásaiknak; megítélése szerint az AfCFTA számára nyújtott uniós támogatásnak a szabályozási keretek kidolgozására kell összpontosítania, megakadályozva a negatív versenyt a szociális és környezeti normák terén;
7. hangsúlyozza, hogy a gazdasági partnerségi megállapodásoknak támogatniuk kell a különböző afrikai regionális kereskedelmi közösségeket és az AfCFTA továbbfejlesztését, valamint az Afrikán belüli kereskedelem fellendítése és diverzifikálása érdekében hozzá kell járulniuk az ellenállóképes és fenntartható regionális értékláncok kiépítéséhez; felszólít továbbá a fejlesztési szükségletekhez és szakpolitikákhoz, valamint a fenntartható fejlesztési célokhoz igazodó fejezetek következetes beépítésére és végrehajtására; megjegyzi, hogy az afrikai kereskedelmi forgalomnak csupán 17%-a zajlik az afrikai országok között, valamint hangsúlyozza, hogy a gazdasági partnerségi megállapodások kidolgozása az ellenálló képesség megerősítésének, valamint a helyi és regionális értékláncokban rejlő potenciális lehetőségek kibontakoztatásának eszközeként szerepet játszhat a regionális gazdasági integrációban és a mezőgazdasági termékek régió belüli kereskedelmi forgalmának növelésében;
8. hangsúlyozza, hogy Afrika népessége 2050-re a mai helyzethez képest a kétszeresére (mintegy 1200 millióról mintegy 2400 millióra) fog emelkedni, így 2050-ben a világ 25 év alatti népességének 50%-a él majd Afrikában; rámutat ezzel összefüggésben, hogy a születések exponenciális növekedésével és a középosztályhoz tartozó lakosság lélekszámának átlagos emelkedésével az élelmiszer-ellátásnak a megfelelő arányban lépést kell majd tartania, ezért úgy véli, hogy az agrár-élelmiszeripari ágazatnak gazdasági és foglalkoztatási lehetőségeket kell megnyitnia az afrikai fiatalok számára, akiknek szerepvállalása a generációs megújulás és az agrár-élelmiszeripari rendszer átalakítása szempontjából is elengedhetetlen;
9. felhívja a figyelmet arra, hogy az Afrikából származó importnak, és különösen az agrár-

élelmiszeripari termékeknek meg kell felelniük az uniós egészségügyi, biztonsági és minőségi előírásoknak, ideértve a hormonok, antibiotikumok és géntechnológiával módosított szervezetek használatára vonatkozó előírásokat is;

10. úgy véli, hogy a kedvezőbb kereskedelmi lehetőségek önmagukban nem jelentenek garanciát az élelmezésbiztonságra a fejlődő országokban; megjegyzi, hogy a nemzetközi és belföldi piacok közötti gyenge ártranszmisszió, az infrastruktúra hiánya és a visszavisszatérő gazdasági instabilitás miatt az LDC-országok számára sok esetben problémát jelent az uniós piachoz való preferenciális hozzáférés kínálta előnyök kihasználása; síkra száll az afrikai országok fejlődését támogató uniós beruházások mellett; hangsúlyozza, hogy a mezőgazdasági ágazat számos foglalkoztatási lehetőséget kínál Afrikában és jelentős hatást gyakorol az emberek jövedelmére, különösen a vidéki területeken; rámutat ezzel összefüggésben, hogy az ENSZ menekültügyi főbiztosának adatai szerint a világ összes régiója közül az afrikai kontinensen súlyosbodik a legnagyobb ütemben az éhezés problémája (a lakosság 21%-a éhezik), és hangsúlyozza, hogy Afrika ma még rendkívül távol áll attól, hogy megvalósíthassa az éhezés 2030-ig történő felszámolására irányuló célkitűzést (a 2. fenntartható fejlesztési célt); emlékeztet arra, hogy a hiányos táplálkozás valamennyi formájának megszüntetését, valamint a 2. fenntartható fejlődési célt (az éhezés megszüntetését) az új partnerség keretében prioritásként kell kezelni, különös figyelmet fordítva a legkiszolgáltatottabb helyzetben lévő emberekre;
11. felhívja a Bizottságot, hogy többek között technikai és pénzügyi támogatás nyújtásával tegye lehetővé az AKCSÁSZ-országok számára, hogy megvédjék fiatal iparágaikat, támogassák a kisüzemi gazdálkodást és teljesítsék a mezőgazdasági termékeik exportjára vonatkozó uniós és nemzetközi fenntarthatósági előírásokat;
12. hangsúlyozza, hogy fenntartható és innovatív szakpolitikákra van szükség, amelyek lehetővé teszik az afrikai államok számára, hogy ugrásszerű fejlődést elérve, a fenntartható agrár-élelmiszeripari gyakorlatokra való ökológiai és társadalmi átállás megvalósítása érdekében szakítsanak a régebbi és szennyezőbb technológiákkal és mezőgazdasági gyakorlatokkal; rámutat, hogy a mezőgazdasági és élelmiszeripari ágazatok központi szerepet játszanak a gazdaságban és a tisztességes, fenntartható munkalehetőségek biztosításában a vidéki térségekben működő számos afrikai kisüzem és családi gazdaság jóvoltából, ezért az ellenálló képességet fokozó intézkedések révén korszerűvé és fenntarthatóvá kell tenni a mezőgazdasági gyakorlatokat, valamint a termékek minőségének és diverzifikációjának javítására irányuló intézkedések révén a fenntartható mezőgazdasági ágazatot kell az EU és Afrika közötti kapcsolatok középpontjába helyezni; rámutat továbbá, hogy az afrikai kontinens kettős kihívás előtt áll: egyrészt növelni kell a mezőgazdasági üzemek hozamát és termelékenységét, másrészt a tőkekiadások arányával lépést tartva fenntartható módon fel kell gyorsítani az élelmiszer-termelés és -feldolgozás folyamatait;
13. rámutat, hogy az élelmiszerek előállításával, forgalmazásával és fogyasztásával kapcsolatos jelenlegi viszonyok átalakítása az EU és Afrika közös célja; úgy véli ezért, hogy az EU és afrikai partnerei közötti együttműködésnek az élelmiszer-ellátás központi kérdésére kell összpontosítania, testre szabott együttműködési programokat szervezve uniós és afrikai gazdák és kkv-k között, valamint a fenntartható mezőgazdasági fejlődésbe, a korszerű közlekedési hálózatokba és a megfelelő tárolási infrastruktúrákba

történő célzott beruházások révén, eszközöket biztosítva az afrikai mezőgazdasági termelők számára ahhoz, hogy ellenállóvá tegyék a gazdálkodást az éghajlati kihívásokkal szemben, ugyanakkor javítva a termelékenységet és gyarapítva az afrikai mezőgazdaság gerincét képező kistermelők jövedelmét is; hangsúlyozza e tekintetben, hogy a köz- és magánszféra közötti partnerségek és a mikrofinanszírozás komoly lehetőségeket kínálnak a helyi mezőgazdasági termelők érvényesülésének elősegítése szempontjából; üdvözli az új uniós kereskedelmi stratégiát, amely előmozdítja majd a fenntartható kereskedelmi és beruházási kapcsolatokat mind kontinenseink között, mind pedig Afrikán belül, többek között a mezőgazdaság területén is;

14. hangsúlyozza a kutatás és az innováció fontosságát a fenntartható mezőgazdasági gyakorlatok, valamint a száraz termőterületeken működő agroökoszisztémák és élelmiszerrendszerek mezőgazdasági termelők általi alkalmazásának ösztönzésében; szorgalmazza e tekintetben, hogy a méltányos átállás során nagyobb mértékben vegyék igénybe az afrikai hagyományos tudás hozzájárulását, főként a mezőgazdasági gyakorlatok, a halászat és az erdők védelme tekintetében, elősegítve az afrikai emberek és helyi közösségek érdekeinek érvényesülését;
15. hangsúlyozza, hogy az élelmiszerek és egyéb mezőgazdasági termékek uniós exportjának és importjának alapját a tisztességes feltételek mellett megvalósuló kereskedelemnek kell képeznie; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy a mezőgazdasági kiviteleknek nem szabad az élelmiszer-ágazat ellenálló képességének megerősítése ellen hatniuk Afrikában;
16. úgy véli, hogy az EU-nak növelnie kell az afrikai országok környezeti és gazdasági szempontból fenntartható mezőgazdaságának fejlesztéséhez nyújtott támogatását, különös figyelmet fordítva a családi gazdaságok megőrzésére és a termelés diverzifikálására; aggodalmát fejezi ki a monokultúrákon alapuló, nagymértékben iparosodott gazdaságok terjeszkedése miatt, ami mélyíti a társadalmi egyenlőtlenségeket és fokozza a talaj erózióját;
17. úgy véli, hogy az EU pénzügyi és technikai támogatás, szakpolitikai párbeszéd, tudáscsere, új technológiák, valamint az afrikai innováció előmozdítása révén jelentősen hozzájárulhat Afrika élelmiszer-, vetőmag-, műtrágya- és növényvédő szer-behozattal való jelenlegi függőségének csökkentéséhez;
18. hangsúlyozza, hogy a kártevők elleni védekezés alternatív rendszereinek kidolgozása révén is segíteni kell az afrikai országokat az EU-ban betiltott növényvédő szerek használatának csökkentésében; hangsúlyozza, hogy az EU nem ellenőrzi következetesen az EU egységes piacán nem engedélyezett növényvédő szerek afrikai és más nem-uniós országokba irányuló kivitelét; felszólít e következetlenség gyors megszüntetésére, mivel az teljesen ellentétes az európai zöld megállapodás szellemével;
19. hangsúlyozza, hogy az afrikai élelmiszer-termelés megerősítése keretében fontos szerepet kell adni a nemesítési és a genomikai technikáknak, például a szélsőséges időjárási körülményekkel szemben ellenállóbb növények termesztése vagy bizonyos élelmiszeripari termékek tápértékének növelése érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy kutatás, tudásmegosztás és e bevált gyakorlatok cseréje révén járuljon hozzá ehhez; hangsúlyozza, hogy az ilyen eredmények megerősíthetik a helyi közösségeket, ami

viszont fellendítheti az EU és Afrika közötti kereskedelmet;

20. felhívja a Bizottságot, hogy az uniós és az afrikai termelők érdekeit ötvöző gazdasági partnerségi megállapodások megtárgyalásával mozdítsa elő a fenntartható fejlődést, és azt erősítse is meg a helyes és fenntartható mezőgazdasági gyakorlatok előmozdítása, a regionális integráció elmélyítése, kereskedelmi és beruházási lehetőségek teremtése, a gazdasági kormányzás javítása és a szegénység csökkentése révén; felszólít az agrár-élelmiszeripari termékekkel kapcsolatban az EU és Afrika között kialakult partnerség megerősítésére annak érdekében, hogy a távolabbi jövőben megállapodás születhessen a két földrész közötti átfogó szabadkereskedelmi megállapodásról;
21. üdvözli a fenntartható fejlesztési célokkal összefüggésben az uniós szervezetek és más agrár-élelmiszeripari vállalkozások és alapítványok által már elindított és egyre bővülő kezdeményezéseket, amelyek célja az afrikai mezőgazdasági termelés fenntarthatóvá tétele és korszerűsítésének felelősségteljes módon történő megvalósítása; javasolja a tudás megosztását mint e célokat szolgáló eszközt;
22. hangsúlyozza, hogy meg kell oldani a géntechnológiával módosított, a mérgező anyagokat az uniós határértékeket meghaladó mértékben tartalmazó, valamint a zöld átállásra és az élő állatok jóllétére vonatkozó uniós normáknak nem megfelelő termékekkel kapcsolatos problémát;
23. hangsúlyozza, hogy az EU és Afrika közötti kapcsolatnak túl kell mutatnia a támogató–kedvezményezett viszonyrendszeren; úgy véli, hogy az EU-nak és Afrikának egyenlő feleként együttműködve, igazi egyenlő és méltányos partnerkapcsolatot kell kialakítaniuk, lehetővé téve az afrikai nemzetek számára az ENSZ fenntartható fejlődési céljainak megvalósítását; üdvözli az Afrika vidéki területeivel foglalkozó munkacsoport javaslatát, amely szerint az uniós tagállamok és az afrikai partnerországok mezőgazdasági szerveit összekötő Európa–Afrika ikerprogramot kell indítani, amelynek köszönhetően a fenntartható bevált gyakorlatok megoszthatók az elkötelezett és hasonló felfogású partnerek között;
24. kéri, hogy az EU–Afrika partnerség prioritásai közé tartozzon az afrikai országok élelmiszer-önrendelkezéséhez való jogának megoltalmazása és élelmezésbiztonságuk fokozása, valamint a lakosságaik táplálkozási szükségleteinek kielégítésével kapcsolatos kapacitásaik növelése; hangsúlyozza, hogy ehhez mindkét fél részéről nagyobb elkötelezettségre lesz szükség egy szorosabb és hatékonyabb partnerség kialakítása mellett, amely kölcsönös érdekeken, stratégiai prioritásokon, strukturált és hatékony együttműködésen, valamint egyértelmű hosszú távú célokon alapul;
25. emlékeztet arra, hogy az EU és Afrika közötti kereskedelmi kapcsolatoknak és kezdeményezéseknek – például a kakaóra vonatkozó kezdeményezésnek – átlátható és megbízható nyomon követésre és elszámoltathatóságra, valamint a civil társadalom részvételére kell támaszkodniuk, biztosítva az alulról felfelé irányuló megközelítést; kéri az érdekelt felek részvételén alapuló, a civil társadalmat a stratégiák és az ágazati politikák kidolgozásába bevonó megközelítés biztosítását; emlékeztet arra, hogy a partnerség felelevenítése egyúttal azt is magával hozná, hogy az Afrikai Unió és az EU a kihagyást követően ismét folytathatná a munkát a Covid19-világjárvány által felszínre hozott nehéz, például a kormányzással, a civil társadalmi mozgásterével, az

egészségügygel és a szegénység csökkentésével kapcsolatos kérdések kezelése érdekében;

26. hangsúlyozza, hogy az EU és az AKCSÁSZ között kötött és 2021 áprilisában parafált megállapodás nem tartalmaz a kellő gondosság érvényesítésére szolgáló mechanizmusokat sem a környezetvédelmi normákra, sem az emberi jogokra vagy a szabad, előzetes és tájékoztatáson alapuló beleegyezés elvére vonatkozóan, holott ezek a vonatkozások – tekintettel a megállapodásnak a nemzetközi beruházási megállapodások előmozdítására vonatkozó kötelezettségvállalásaira – különösen nagy jelentőséggel bírnak; hangsúlyozza, hogy az EU-nak figyelembe kell vennie a különböző fejlettségi szinteket, és biztosítani kell, hogy az uniós kereskedelmi megállapodások és a partnerek regionális gazdasági integrációs prioritásai következetes összhangban álljanak egymással;
27. hangsúlyozza, hogy az Afrikai Kontinentális Szabadkereskedelmi Térség (AfCTA) létrehozásával Afrikában elindított regionális integrációs folyamatnak kell az első rést ütnie az elsődleges ágazatban tapasztalható tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok bástyáján, és biztosítani kell a viszonyosságot annak érdekében, hogy az EU-ba behozott termékek ugyanazon környezetvédelmi, egészségügyi és állatjóléti követelményeknek feleljenek meg, mint az EU-ban előállított termékek; üdvözli e tekintetben, hogy az úgynevezett „tükrözáradékok” alkalmazása prioritást kapott;
28. kitart amellett, hogy a GPM-ek célja túlmutat a kereskedelem fellendítésén, és e megállapodások azt hivatottak szolgálni, hogy az afrikai országok képesek legyenek jobban kihasználni a kereskedelem által kínált, a fenntartható fejlődést és a szegénység csökkentését szolgáló lehetőségeket; hangsúlyozza, hogy az AfCTA célkitűzésévé kell tenni az integrációt, amely valamennyi afrikai népesség javát szolgálja, beleértve a leginkább marginalizálódottakat is, az egyenlőtlenségek csökkentését tartva szem előtt, függetlenül az országok közötti fejlettségbeli különbségektől; hangsúlyozza, hogy valamennyi jelenleg tárgyalt és jövőbeli GPM-nek ambiciózus rendelkezéseket kell tartalmaznia a kereskedelemről és fenntartható fejlődésről szóló fejezetre vonatkozóan, amelynek összhangban kell állnia a Párizsi Megállapodással, valamint kötelező erejűnek és végrehajthatónak kell lennie; hangsúlyozza továbbá, hogy a kényszer- és a gyermekmunka felszámolására irányuló célkitűzést be kell építeni az uniós kereskedelmi megállapodások kereskedelemre és fenntartható fejlődésre vonatkozó fejezeteibe, az ilyen munkák ugyanis a mezőgazdasági ágazatban jelenleg még rendkívül elterjedtek;
29. megjegyzi, hogy a gazdasági partnerségi megállapodások vonzóbbá tétele érdekében azoknak más vonatkozásokra is ki kell terjedniük, ilyenek lehetnek többek között a kapacitásépítés, a nők szerepvállalásának ösztönzése a gazdaságban (így a mezőgazdaságban is), valamint a fiatalok számára kínált lehetőségekbe való befektetés az afrikai országokban;
30. erősebb szakpolitikai koherenciát szorgalmaz uniós szinten az agrár-élelmiszeripari kereskedelemmel összefüggésben, tekintettel azokra a globális szintű hatásokra, amelyeket a közös agrárpolitika és az agrártermékek kereskedelme gyakorol a fenntartható fejlődési célok elérése felé történő előrehaladásra; felszólítja az EU-t, hogy vegye figyelembe az Afrika vidéki területeivel foglalkozó munkacsoport

következtetéseit az afrikai élelmiszerláncokba való beruházások szükségességéről, és megkülönböztetett figyelmet fordítson a hozzáadott értékkel rendelkező termékekre; felszólítja az Uniót és a tagállamokat, hogy tevékenyen működjenek együtt afrikai partnereikkel az EU–Afrika stratégia és az európai zöld megállapodáshoz kapcsolódó politikák közötti szinergiák megteremtése érdekében, különös tekintettel „a termelőtől a fogyasztóig” stratégia külső dimenziójára;

31. megjegyzi, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 208. cikke következetes összhangot ír elő a fejlesztési politikát támogató uniós politikák között; kéri, hogy az AKCSÁSZ-országokra alkalmazott valamennyi uniós kereskedelmi eszközt hangolják össze a politikák fejlesztési célú koherenciájának elvével; úgy véli, hogy sem az uniós támogatásnak, sem a kereskedelmi partnerségeknek nem szabad olyan modellek vagy technológiák bevezetését előidézniük, amelyek gyakran nem igazodnak más országok mezőgazdasági modelljeihez, gazdaságaihoz és terményeihez, ehelyett sokkalta inkább az együttműködésen, nevezetesen a képzésen és a tudáscserén kell alapulnia, biztosítva a mezőgazdasági termelők földtulajdonlását, függetlenségét és kezdeményezési jogát;
32. kéri a Bizottságot egyrészt a régiók szerinti elvi megközelítés határozott elismerésére (különösen Dél-Afrikában a madárinfluenzával kapcsolatban), másrészt a magas patogenitású madárinfluenzára vonatkozó valamennyi nemzetközi szabály betartásának biztosítására; hangsúlyozza, hogy embargókat egész tagállamokra kiterjedően alkalmazni nem szabad, legfeljebb az EU-n belül érintett régiókra; hangsúlyozza továbbá, hogy az embargókat az Állategészségügyi Világszervezetben elfogadott rendes időszakon, azaz az adott országban tapasztalt utolsó megbetegedéstől számított 28 napon belül fel kell oldani;
33. felhívja az EU-t és tagállamait, hogy vállaljanak kötelezettséget az afrikai országok támogatására ambiciózus és igazságos éghajlat-politikai fellépéseik végrehajtásában; felhívja az EU-t annak szavatolására, hogy az új Szomszédsági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz keretében folyósított finanszírozással vigye egyedülálló sikerre az emberi jogokon alapuló megközelítést, a helyi közösségeket és az őslakos népeket helyezve az éghajlat-politikai, környezetvédelmi és fejlesztési erőfeszítések középpontjába, és mindenekelőtt konzultációt folytatva a civil társadalommal és közösségekkel;
34. emlékeztet arra, hogy Afrika kivételes biológiai sokféleségnek ad otthont; mély aggodalmát fejezi ki a természeti erőforrások túlzott kiaknázása és a biológiai sokféleség csökkenésének a rezilienciaszintekre gyakorolt hatása miatt; különösen aggasztja az erdőirtás ütemének növekedése Afrikában, konkrétan a Kongói-medencében, amely 2020-ban a második lett az elsődleges erdők pusztulása tekintetében (egyedül Brazília előzte meg), valamint Kamerunban, továbbá aggodalmát fejezi ki a vadon élő ritka fajok csempészete miatt is; rámutat, hogy az afrikai trópusi erdők kiirtása a biodiverzitás csökkenése, a szén-dioxid-megkötési képesség elvesztése, valamint az őshonos közösségek élőhelyének és életmódjának károsodása miatt jövátelhetetlen veszteségekhez vezet majd; emlékeztet arra, hogy az erdők jelentős mértékben hozzájárulnak az éghajlat-politikai célkitűzések eléréséhez, a biológiai sokféleség megővéséhez, valamint az elsivatagosodás és a túlzott mértékű talajerózió megelőzéséhez; hangsúlyozza, hogy a víz szűkös erőforrássá válhat, ezért nagyobb hangsúlyt kell fektetni a vízellátásra; hangsúlyozza, hogy az elsivatagosodás és a

sáskajárás tovább súlyosbította a már amúgy is nehéz élelmiszer-biztonsági helyzetet Afrikában, a Covid19-világjárvány és az ebből eredő gazdasági és logisztikai problémák pedig rávilágítottak arra, hogy a helyi és regionális piacok képesek lehetnek ellensúlyozni a globális élelmiszerrendszer gyenge pontjait és hiányosságait;

35. véleménye szerint határozott támogatást kell nyújtani az afrikai államok számára a természeti erőforrásaikkal és ökoszisztémáikkal való gazdálkodásukhoz annak érdekében, hogy innovatív és az éghajlatváltozás hatásaival szemben ellenálló mezőgazdaságot építhessenek ki; megismétli, hogy az uniós vállalatoknak felelősséget kell viselniük értékláncaikért, és nyomatékosan kéri az EU-t, hogy kötelezettségvállalásainak eleget téve sürgősen terjesszen elő ambiciózus jogalkotási javaslatot az uniós egységes piacon működő valamennyi vállalat számára kötelező emberi jogi, szociális jogi és környezetvédelmi átvilágítási kötelezettségekről;
36. kéri, hogy az „egy egészség” megközelítéssel összhangban vegyék figyelembe a közegészségügy és a biológiai sokféleség közötti kapcsolatot, és üdvözli a vadon élő állatok és növények, valamint az ökoszisztémák védelmét célzó NaturAfrica kezdeményezés bejelentését és a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelmének felszámolására irányuló cselekvési terv felülvizsgálatát; hangsúlyozza, hogy a NaturAfrica uniós kezdeményezés kidolgozása során egyeztetni kell minden érdekelt féllel, különös figyelmet fordítva a helyi közösségek, az őslakos népek és a nők jogaira; hangsúlyozza, hogy a kezdeményezésnek segítenie kell az afrikai kormányokat és a helyi lakosságot a biológiai sokféleség visszaszorulását és a környezetkárosodást előidéző főbb hatásokkal szembeni holisztikus és módszeres küzdelemben, és ezen belül támogatnia kell a védett területek megfelelően irányított hálózatait; úgy véli, hogy az EU-nak hozzá kell járulnia a Száhel-övezetben a „nagy zöld fal” megvalósításához, ami jelentősen hozzá fog járulni a további elszivatagosodás feltartóztatásához, és ezáltal megvédi majd a mezőgazdaságból származó jövedelmeket;
37. emlékeztet arra, hogy az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület), a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform, valamint a Világbank és az Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezet égisze alatt végzett, a mezőgazdasági ismeretekről, tudományról és fejlesztési technológiáról szóló globális nemzetközi felmérések egyaránt elismerték, hogy az agroökológia képes összeegyeztetni a fenntarthatóság gazdasági, környezeti és társadalmi dimenzióit; felszólítja az EU-t és Afrikát, hogy a Biológiai Sokféleség Egyezmény részes feleinek 15. konferenciáján vállaljanak vezető szerepet egy ambiciózus globális megállapodás megkötésében;
38. hangsúlyozza az EU és Afrika partnerségének szükségességét, mert ez biztosítja a helyi közösségek természeti erőforrásokhoz, köztük a földhöz és a vízhez való hozzáféréssel és az ezek feletti ellenőrzéssel kapcsolatos jogainak védelmét és előmozdítását; elítéli az Afrikában zajló nagyarányú földszerzéseket; aggodalmát fejezi ki a külföldi befektetők földszerzésének mértéke miatt Afrikában, amely jelenség különösen tapasztalható a gyengébb kormányzási struktúrákkal rendelkező országokban, és fenyegetést jelenthet az élelmiszer-önrendelkezésre, valamint a termőföldhöz és a vízhez való hozzáférésre nézve; hangsúlyozza, hogy inkluzív folyamat útjára indításával biztosítani kell a civil szervezetek és a helyi közösségek érdemi részvételét a nagyarányú földszerzés visszaszorítását célzó politikák és

intézkedések kidolgozásában, végrehajtásában és nyomon követésében; kéri, hogy a földtulajdoni és földhasználati jogok védelmét szolgáló valamennyi projektben – így a kereskedelemmel kapcsolatos projektekben is – tartsák tiszteletben a földtulajdon és a földhasználat felelősségteljes irányítására vonatkozó önkéntes iránymutatásokat, valamint hozzanak intézkedéseket annak biztosítására, hogy a projektek ne veszélyeztessék a mezőgazdasági kistermelők, különösen a nők földhöz fűződő jogait; nyomatékosan kéri továbbá, hogy az EU és Afrika ismerje el az őslakos népeknek a földjeikhez és természeti erőforrásaikhoz fűződő, az Egyesült Nemzetek őslakos népek jogairól szóló nyilatkozatában és a 169. sz. ILO-egyezményben rögzített hagyományos tulajdonjogait és ellenőrzési jogait, továbbá tartsa be a szabad, előzetes és tájékoztatáson alapuló beleegyezés elvét;

39. sajnálja, hogy az afrikai földfelszín mintegy 43%-át borító, így fontos karbonelnyelőként működő legelőterületek stratégiai fontossága nem kap elismerést; hangsúlyozza a mezőgazdasági kisüzemek és a legeltetési állattenyésztés, valamint más hagyományos/helyi élelmiszerrendszerek támogatásának fontosságát a rezilienciájuk megerősítése, valamint az élelmezésbiztonsághoz, a fenntartható erőforrás-gazdálkodáshoz és a biológiai sokféleség megőrzéséhez való hozzájárulásuk ösztönzése érdekében; megállapítja például, hogy a legeltetési jogok és a közösségi legelők a hagyományos földhasználati jogok körébe tartoznak, amelyek szokásjogon és nem szerzett tulajdonjogon alapulnak; felhívja a Bizottságot, hogy a helyi közösségekkel és a helyi érdekelt felekkel közösen dolgozzon ki stratégiát e potenciál fenntartható – például pásztorok által folytatott – legelőgazdálkodás révén történő optimalizálására; kéri a letelepedett mezőgazdasági termelő lakosság és a legeltetési állattenyésztést folytató nomád közösségek közötti társadalmi feszültségek feloldását, különösen azokban a régiókban, ahol azokat etnikai-vallási konfliktusok kísérik;
40. véleménye szerint az EU–Afrika partnerségnek különösen támogatnia kell a női és a fiatal vállalkozókat a vidéki területeken és a városokban (többek között a kistermelői szervezeteket is), valamint úgy véli, hogy feltétlenül biztosítani kell számukra az egyenlő hozzáférést a gazdasági és termelési erőforrásokhoz, például pénzügyi szolgáltatásokhoz és piacokhoz, és meg kell védeni birtokjogokaikat;
41. hangsúlyozza a vidéki térségekben élő nők alapvető szerepét a mezőgazdaságban és a gazdaságokban Afrikában mindenütt, különösen az élelmezésbiztonság szempontjából; emlékeztet arra, hogy Afrikában a mezőgazdasági munka mintegy felét nők végzik; kéri az afrikai és az uniós női vállalkozók közötti cserekapcsolatok fejlesztését, a hálózatépítésre, a tapasztalatok megosztására és közös projektek lefolytatására módot adó platformokat bocsátva rendelkezésre; ösztönzi a nők és a lányok öröklési jogainak előmozdítását, és felszólítja az EU-t, hogy különösen támogassa az e térségbeli partnerországokat a nők földtulajdonláshoz való teljes jogának elismerése tekintetében;
42. hangsúlyozza, hogy a növényvédő szerek intenzív mezőgazdasági termelésben történő használata Afrikában a környezeti károk mellett hatást gyakorolhat a munkavállalók egészségére is, akik csupán alig férnek hozzá növényvédelmi oktatáshoz és az egészségügyi ellátáshoz; szorgalmazza a fenntartható növényvédelmi gyakorlatokra, illetve a növényvédő szerek alternatíváira vonatkozó oktatást és képzést, továbbá a veszélyes szereknek való kitettség minimumra szorítását; elítéli az EU által a növényvédő szerek esetében alkalmazott kettős mércét, ami abban áll, hogy az EU-ban

betiltott veszélyes anyagok afrikai és más nem-uniós országokba irányuló kivitele engedélyezett; kéri a jelenlegi uniós szabályok módosítását e jogi következtetés megszüntetése érdekében, összhangban az 1998. évi Rotterdami Egyezményel és az európai zöld megállapodással;

INFORMÁCIÓ A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	31.3.2022
A zárószavazás eredménye	+ : 38 - : 1 0 : 7
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Mazaly Aguilar, Clara Aguilera, Atidzhe Alieva-Veli, Álvaro Amaro, Attila Ara-Kovács, Carmen Avram, Adrian-Dragoş Benea, Benoît Bîteau, Mara Bizzotto, Daniel Buda, Isabel Carvalhais, Asger Christensen, Angelo Ciocca, Dacian Cioloş, Ivan David, Paolo De Castro, Jérémy Decerle, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Luke Ming Flanagan, Dino Giarrusso, Martin Häusling, Martin Hlaváček, Elsi Katainen, Camilla Laureti, Gilles Lebreton, Julie Lechanteux, Norbert Lins, Chris MacManus, Colm Markey, Marlene Mortler, Ulrike Müller, Bronis Ropè, Bert-Jan Ruissen, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Marc Tarabella, Veronika Vrecionová, Sarah Wiener
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Anna Deparnay-Grunenberg, Anja Hazekamp, Tonino Picula, Michaela Šojdrová, Tom Vandenkendelaere

NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁGBAN

38	+
ECR	Mazaly Aguilar, Bert-Jan Ruissen, Veronika Vrecionová
ID	Gilles Lebreton, Julie Lechanteux
NI	Dino Giarrusso
PPE	Álvaro Amaro, Daniel Buda, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Norbert Lins, Colm Markey, Marlene Mortler, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Michaela Šojdrová, Tom Vandenkendelaere
Renew	Atidzhe Alieva-Veli, Asger Christensen, Dacian Cioloș, Jérémy Decerle, Martin Hlaváček, Elsi Katainen, Ulrike Müller
S&D	Clara Aguilera, Attila Ara-Kovács, Carmen Avram, Adrian-Draagoș Benea, Isabel Carvalhais, Paolo De Castro, Camilla Laureti, Tonino Picula, Marc Tarabella
The Left	Luke Ming Flanagan, Anja Hazekamp, Chris MacManus

1	-
ID	Ivan David

7	0
ID	Mara Bizzotto, Angelo Ciocca
Verts/ALE	Benoît Biteau, Anna Deparnay-Grunenberg, Martin Häusling, Bronis Ropë, Sarah Wiener

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás